

ÜNNEP UTÁN

Alapige: János ev. 21,1-14

Olvasmány: Zsoltárok 145

A tanítvány életében az ünnep vége komoly szakaszhatár. Hiszen az ünnep lényege Márai szavaival élve a rendhagyás, a különbözőzés, hogy a megszokottól, a hétköznaptól különböző legyen. Emberi ünneplésünknek is van egy sajátos lendülete: jó együtt lenni, találkozni, készülni aszerint, hogy kinek-kinek mit jelent igazán az ünnep, azután pedig egy jó emlékekkel, talán feltöltődve, vagy épp a sok ünnepi tennivalótól kimerülve továbbmenni. De ahogy ez elillan, ugyanúgy jönnek a hétköznapi terhek, fájdalmak, s mi is ezekbe térünk vissza.

A tanítvány Jézus mellett – különösen a nagyhéten és az arra vezető úton – éppen ezt a különbséget éli meg. Amíg Péter és a többi tanítvány korábban folyamatosan együtt voltak a Mesterrel, ünneppé lett az életük Isten Fiának jelenlétében, most egy nagy váltás készül. Bár Jézus megjelenik közöttük, még is mintha más lenne kapcsolatuk vele. Sőt, láthatóan Jézus nélkül kezdődik ennek a hat tanítványnak a története, akik visszatérnek kenyérkereső munkájukhoz. S ebben már nem a nagypéntek esetleges csalódottságát, reménytelenségét kell látnunk, hiszen már találkoztak a feltámadottal, van hitük és örömük. Mégis a hétköznapi valóság Jézus nélkül folytatódik!

Kiemelt üzenete a történetnek, hogy ha az ünnep után, a hétköznapi dolgokban, nincs jelen az Úr, ott bizony hiányokat élünk meg. Akkor nincs áldás. De Jézus nem hiányzik: ő is ott van – még akkor is, ha kapcsolatuk már más minőségű, mint korábban a fizikai jelenlét idején. Immár készülnek a Lélek fogadására és a Jézussal való lelki közösség gyakorlására: átmeneti idő ez. De Jézus ott van, s ő maga döbbsenti rá kérdésével tanítványait, hogy továbbra is tőle kell várják az áldást, hogy továbbra is tőle érkezik minden szükségükre válasz.

Ugye volt már olyan velünk, hogy az ünnep napjai után mintha távolabb került volna Jézus? Van olyan, hogy úgy kezdődik el egy hét, egy nap, vagy akár úgy is telik el velünk, hogy nincs benne áldás – nincs benne az Úr. Amikor saját erőből, akarattól végigvisszük ügyeinket, de hiányzik Jézus, aki ráébresztene, hogy így igazán semmit sem fogtunk. Ő pedig azzal a szándékkal jön, hogy kudarcainkban megszabadítson, gondoskodásával körülvegyen és győzelmet adjon a mi hétköznapijainkban is; családi életünk, munkánk útvesztőiben.

Kegyelem ezt megtapasztalni, s ráébredni: amim van, azt nem én szereztem, hanem az ő jóvoltából van. Áldja meg az Úr jelenlétével induló hetünket! Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Születésnapja alkalmából köszöntjük ezen a vasárnapon két testvérünket is: Végh Miklósné sz. Tóth Irma asszonytestvérünk 90. születésnapját ünnepelte a napokban, Naszáli Benő atyánkfia 85. életévét tölti. Kívánjuk, a mindenható Isten áldása kísérje őket!

2. Alkalmaink

Istentiszteletünk után presbiteri gyűlést tartunk.

Kedden 18 órakor Imaórát tartunk: gyülekezetünk, egyházunk, nemzetünk ügyéért imádkozunk. Hívunk szeretettel mindenkit!

Szerdai alkalmaink elmaradnak.

Vasárnap – Isten megsegítő kegyelmében bízva – az édesanyákat köszöntjük 10 órakor kezdődő közösségi istentiszteletünkön, melyet szeretetvendégség is követ majd.

3. Egyházmegyi ifjúsági alkalmon vettünk részt tegnap délután Pusztaszabolcson. Örömmel számolhatok be arról, hogy gyülekezetünkben 5 ifjú is részt vett ezen. Hittel bízunk az Úr Istenre, hogy az igei magvetés beérik az ő szívükben is. Imádkozzunk ifjainkért, konfirmandusokért és családjaikért.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek pásztora!